

2025/1430

17.7.2025

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2025/1430

af 8. juli 2025

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, til en ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen (VE II-DIREKTIVET)

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾ (»EØS-aftalen«) trådte i kraft den 1. januar 1994.
- (2) I henhold til EØS-aftalens artikel 98 kan Det Blandede EØS-Udvalg træffe afgørelse om at ændre bl.a. bilag IV (Energi) til EØS-aftalen.
- (3) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽⁴⁾ bør indarbejdes i EØS-aftalen.
- (4) Flere bestemmelser i direktiv (EU) 2018/2001 kræver substansstilpasninger, der afspejler de særlige forhold, der gør sig gældende for EØS-aftalen og EFTA-staterne.
- (5) Da Unionens bindende mål for vedvarende energi ikke finder anvendelse på EFTA-staterne, bør det EU-mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, ikke finde anvendelse på EFTA-staterne. Denne artikel blev derfor tilpasset. EFTA-staterne har imidlertid på frivillig basis fastsat deres nationale vejledende mål for vedvarende energi, jf. den erklæring fra EFTA-staterne, der er knyttet til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse. EFTA-staterne bør derfor ikke være en del af EU-platformen for udvikling af vedvarende energi eller deltage i statistiske overførsler med medlemsstaterne. Artikel 8 i direktiv (EU) 2018/2001 bør derfor ikke finde anvendelse på EFTA-staterne.
- (6) I betragtning af Islands fjerne geografiske beliggenhed og de dermed forbundne udfordringer med beregningen af det endelige bruttoenergiforbrug, bør den tærskel for energiforbruget inden for luftfarten, der gælder for Cypern og Malta i henhold til artikel 7 i direktiv (EU) 2018/2001, også finde anvendelse på Island.
- (7) For så vidt angår de tilladelsesprocedurer, der er fastsat i artikel 16 i direktiv (EU) 2018/2001, bør Det Blandede Udvalgs afgørelse tage hensyn til Norges særlige forpligtelse til at høre den samiske befolkning, i og med at det sikres, at de frister for tilladelsesprocessen, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, 5 og 6, i direktiv (EU) 2018/2001, kan forlænges med op til et år.

⁽¹⁾ EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2894/oj>.

⁽²⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1994/1/oj.

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 af 14. december 2021 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår en metode til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling (EUT L 139 af 18.5.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/759/oj).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>) som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37.

- (8) EFTA-staterne bør følge Unionens politik over for tredjelande med hensyn til gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier, jf. artikel 19, stk. 11, i direktiv (EU) 2018/2001. De bør derfor ikke anerkende oprindelsesgarantier udstedt af et tredjeland, medmindre Unionen har indgået en aftale med det pågældende tredjeland og medmindre kriterierne i nævnte artikel er opfyldt. Artikel 19, stk. 11, i direktiv (EU) 2018/2001 blev derfor tilpasset.
- (9) Da Norge og Island har høje andele af el fra vedvarende energikilder og Norge hovedsagelig anvender denne el til opvarmningsformål, mens Island dækker sit opvarmningsbehov gennem enten vedvarende geotermiske energikilder eller el fra vedvarende kilder, bør de beregningsmetoder vedrørende integration i opvarmning og køling, der er fastsat i artikel 23 i direktiv (EU) 2018/2001, tilpasses.
- (10) Desuden er det i øjeblikket ikke muligt for Liechtenstein at anvende artikel 25-31 i direktiv (EU) 2018/2001 om vedvarende energi i transportsektoren og bæredygtighedskrav for vedvarende brændstoffer, da brændstofpolitikken er reguleret i Liechtensteins regionale union med Schweiz. Liechtenstein bør derfor indrømmes en midlertidig undtagelse under hensyntagen til, at landet inden for den regionale union anvender en ordning for fremme af biobrændstoffer baseret på en CO₂-kompensationsmekanisme med et mål på 23 %, der har været gældende siden 2024. Undtagelsen bør kun finde anvendelse, indtil direktiv (EU) 2018/2001 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 ⁽⁵⁾ er indarbejdet i EØS-aftalen.
- (11) Bilag IV (Energi) til EØS-aftalen bør derfor ændres.
- (12) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, bør derfor baseres på det udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, til den foreslåede ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen, baseres på det udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2025.

På Rådets vegne

S. LOSE

Formand

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

UDKAST til

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE**nr. ...****af ...****om ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen**

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«), særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 af 14. december 2021 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår en metode til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling ⁽¹⁾, skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽²⁾ som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37, skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (3) Direktiv (EU) 2018/2001 ophæver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽³⁾, som er indarbejdet i EØS-aftalen og derfor skal udgå af EØS-aftalen.
- (4) EFTA-staterne er ikke omfattet af det bindende overordnede EU-mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i Unionens endelige bruttoenergiforbrug i 2030. Artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001 bør finde anvendelse på EFTA-staterne med undtagelse af bestemmelserne i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, 5 og 6. EFTA-staterne skulle i stedet fastsætte nationale vejledende mål for vedvarende energi for 2030 og derfor ikke anvende artikel 8 om EU-plattformen for udvikling af vedvarende energi og statistiske overførsler. Dette udelukker ikke muligheden for fremtidige forhandlinger mellem EFTA-staterne og Unionen om samarbejde om mål for vedvarende energi efter 2030.
- (5) EFTA-staterne kan anvende støtteordninger i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv (EU) 2018/2001 med henblik på at opfylde eller overgå deres respektive nationale vejledende mål for vedvarende energi.
- (6) Artikel 7, stk. 5, i direktiv (EU) 2018/2001 fastsætter undtagelser for Cypern og Malta i form af en lavere tærskel for energiforbruget inden for luftfarten, når det gælder beregningen af det endelige bruttoenergiforbrug. Island er en fjerntliggende ø med store afstande mellem sig og nabolandene. I lyset af denne særlige geografiske beliggenhed bør den samme tærskel finde anvendelse på Island som på Cypern og Malta.
- (7) I tilfælde, hvor Norge er forpligtet til at høre den samiske befolkning, er det nødvendigt at sikre, at de frister for tilladelsesprocedurer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, stk. 5 og stk. 6, i direktiv (EU) 2018/2001, kan forlænges med op til et år.
- (8) Norge og Island har høje andele af el fra vedvarende energikilder. Norge anvender primært el fra vedvarende energikilder til opvarmningsformål, mens Island dækker en stor del af sit opvarmningsbehov gennem vedvarende geotermiske energikilder og anvender el fra vedvarende kilder, hvor der ikke er geotermiske kilder til rådighed. Beregningsmetoderne vedrørende integration i opvarmning og køling i direktiv (EU) 2018/2001 bør derfor tilpasses for så vidt angår EFTA-staterne.

⁽¹⁾ EUT L 139 af 18.5.2022, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

- (9) I betragtning af Liechtensteins regionale union med Schweiz, hvor brændstoffer reguleres af schweiziske myndigheder og leveres af schweiziske enheder, som er den eneste forsyningskilde for transportbrændstoffer i Liechtenstein, er en midlertidig undtagelse fra artikel 25-31 i direktiv (EU) 2018/2001, som fastsætter regler om vedvarende energi i transportsektoren og bæredygtighedsregler for vedvarende brændstoffer, hensigtsmæssig. Liechtenstein følger den schweiziske ordning for fremme af biobrændstoffer baseret på en CO₂-kompensationsmekanisme, som med hensyn til ambitionsniveau er sammenlignelig med substitutions- og besparelsesvirkningerne af målene for biobrændstoffer. CO₂-emission fra køretøjer med forbrændingsmotor skal kompenseres ved foranstaltninger inden for og uden for landets grænser. I henhold til artikel 37 i Liechtensteins CO₂-bekendtgørelse (LR 814.065.1) og artikel 9 og 10 i CO₂-loven (LR 814.065) skal 23 % af CO₂-emissionen kompenseres fra 2024. Denne undtagelse bør finde anvendelse på direktiv (EU) 2018/2001 som gældende før ændringen ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023⁽⁴⁾. Undtagelsen er strengt tidsbegrænset og bør kun finde anvendelse, indtil der er opnået enighed om indarbejdelse i EØS-aftalen af direktiv (EU) 2018/2001 som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413. Der anses for at være opnået enighed, når direktiv (EU) 2018/2001 som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413 er indarbejdet i EØS-aftalen.
- (10) Liechtenstein er undtaget fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik⁽⁵⁾, da landet ikke er i stand til at fremlægge oprindelige data om primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug. Liechtenstein kan omlægge nationale statistiske data til data om primærenergiforbrug og endeligt energiforbrug, hvis dette er påkrævet i henhold til direktiv (EU) 2018/2001.
- (11) Bilag IV til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Teksten til punkt 41 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF) i bilag IV til EØS-aftalen affattes således:

»**32018 L 2001**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82) som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37, som ændret ved:

— **32022 R 0759**: Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 af 14. december 2021 (EUT L 139 af 18.5.2022, s. 1).

Afgørelser om anerkendelse af frivillige ordninger til dokumentation af overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF og (EU) 2018/2001 er omhandlet i bilag II, kapitel XVII.

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

a) Artikel 3, stk. 1, 5 og 6, artikel 5, stk. 4 og 5, og artikel 8 finder ikke anvendelse på EFTA-staterne.

b) I artikel 3:

i) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Hver EFTA-stat fastsætter et nationalt vejledende mål for vedvarende energi udtrykt som andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug i 2030 som led i sin integrerede nationale energi- og klimaplan i overensstemmelse med artikel 3-5 og 9-14 i forordning (EU) 2018/1999. Når EFTA-staterne udarbejder udkastene til disse integrerede nationale energi- og klimaplaner, kan de overveje formlen omhandlet i bilag II til nævnte forordning.«

ii) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Fra og med den 1. januar 2026 må andelen af energi fra vedvarende energikilder i hver EFTA-stats endelige bruttoenergiforbrug ikke være mindre end referenceandelen, der er anført i tredje kolonne af tabellen i bilag I, del A. EFTA-staterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne referenceandel.«

⁽⁴⁾ EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>.

⁽⁵⁾ EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.

c) I artikel 4:

i) I stk. 1 tilføjes følgende sætning:

»For at EFTA-staterne kan nå eller overstige deres respektive nationale vejledende mål for vedvarende energi, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 2, kan EFTA-staterne anvende støtteordninger.«

ii) I stk. 3 erstattes ordene »gældende EU-ret om det indre marked for elektricitet« af ordene »lovgivning om det indre marked for elektricitet, der finder anvendelse i henhold til EØS-aftalen«.

d) I artikel 5, stk. 2, erstattes ordene »EU-retten om det indre marked for elektricitet« af ordene »lovgivning om det indre marked for elektricitet, der finder anvendelse i henhold til EØS-aftalen«.

e) I artikel 4, stk. 9, artikel 6, stk. 1, artikel 21, stk. 7, og artikel 22, stk. 7, erstattes ordene »artikel 107 og 108 i TEUF« af ordene »EØS-aftalens artikel 61 og 62«.

f) I artikel 7, stk. 5, tredje afsnit, indsættes ordet », Island« efter ordet »Cypern«.

g) I artikel 16, stk. 4 og 5, indsættes ordene », eller hvis Norge er forpligtet til at høre den samiske befolkning« efter ordene »usædvanlige omstændigheder«.

h) I artikel 16, stk. 6, indsættes ordene », eller hvis Norge er forpligtet til at høre den samiske befolkning« efter ordet »ydeevne«.

i) I artikel 19, stk. 11, tilføjes følgende afsnit:

»EFTA-staterne må ikke anerkende oprindelsesgarantier, der er udstedt af et tredjeland, medmindre Unionen har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier udstedt i Unionen og compatible oprindelsesgarantiordninger, der er etableret i dette tredjeland, og EFTA-staterne har indgået en i alt væsentligt tilsvarende aftale med dette tredjeland, og kun hvor energi importeres og eksporteres direkte.

EFTA-staterne bestræber sig på at indgå de aftaler, der er omhandlet i første afsnit.«

j) I artikel 19, stk. 12, og artikel 36, stk. 3, erstattes ordet »EU-retten« af ordet »EØS-aftalen«.

k) I artikel 20, stk. 3, indsættes ordene »eller, for så vidt angår EFTA-staterne, deres respektive nationale vejledende mål for vedvarende energi, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2,« efter ordene »EU-mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 1,«.

l) I artikel 23, stk. 1, finder ordene »og beregnet i overensstemmelse med metoden i artikel 7, jf. dog nærværende artikels stk. 2« ikke anvendelse på EFTA-staterne.

m) I artikel 23, stk. 2, litra b), indsættes ordene »eller, for så vidt angår EFTA-staterne, for så vidt dens andel af vedvarende energi, herunder elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes i varme- og kølesektoren, er over 60 %, anse en sådan andel for at opfylde den gennemsnitlige årlige forhøjelse« efter ordene »den gennemsnitlige årlige forhøjelse«.

n) I artikel 29, stk. 1, litra a), finder ordene »bidrager til opfyldelsen af EU-målet fastlagt i artikel 3, stk. 1, og« ikke anvendelse på EFTA-staterne.

o) Artikel 25-31 finder ikke anvendelse på Liechtenstein, før direktiv (EU) 2018/2001 som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413 er indarbejdet i EØS-aftalen.

p) Følgende tilføjes til tabellen i bilag I, punkt A:

	Andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2005 (S ₂₀₀₅)	Mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2020 (S ₂₀₂₀)
»Island	55,0 %	64 %
Norge	58,2 %	67,5 %
Liechtenstein	7 %	24 %.

- q) I bilag IV, punkt 6, litra b), c) og d), erstattes ordene »national ret og EU-ret« af ordene »national ret og lovgivning, der finder anvendelse i henhold til EØS-aftalen«.

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af delegeret forordning (EU) 2022/759 og direktiv (EU) 2018/2001 som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den ..., forudsat at alle meddelelser er givet, jf. EØS-aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i ..., den ...

På Det Blandede EØS-Udvalgs vegne

Formand

Sekretærer for

Det Blandede EØS-Udvalg

(*) [Ingen forfatningsmæssige krav angivet.] [Forfatningsmæssige krav angivet.]

Erklæring fra EFTA-staterne til afgørelse nr. ...
om indarbejdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 i aftalen
[til vedtagelse sammen med afgørelsen og til offentliggørelse i EUT]

Indarbejdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 i EØS-aftalen udvider de fælles lovgivningsmæssige rammer til fremme af energi fra vedvarende energikilder til EFTA-staterne. EFTA-staterne er ikke omfattet af EU's overordnede mål for vedvarende energi. EFTA-staterne har imidlertid fastsat følgende nationale vejledende mål for vedvarende energi:

- Island har fastsat et nationalt vejledende mål for vedvarende energi udtrykt som en andel af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug på 80 % i 2030. Det islandske nationale mål for vedvarende energi er baseret på det islandske miljø- og energiagenturs (UOS) analyse og prognose frem til 2030. De islandske el- og varmesektorer er baseret på 100 % vedvarende energikilder i form af vandkraft og geotermisk energi. Det islandske vejledende mål for vedvarende energi for 2030 er 16 procentpoint højere end det nationale mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2020.
- Den 6. november 2020 vedtog Liechtensteins parlament (Landtag) sin energistrategi for 2030 med et nationalt mål på 30 % for andelen af energi fra vedvarende energikilder. Dette mål skal nås på følgende måde: Ca. 17 % fra indenlandske vedvarende energikilder (primært solcelleenergi og, hvor det er muligt, vindkraft og i mindre omfang biomasse) og ca. 13 % fra importerede vedvarende energikilder (e-brændstoffer, vedvarende brint). Der aflægges årligt rapport om opfyldelsen af målene (som led i en overvågningsrapport til Liechtensteins parlament).
- Norge har fastsat et nationalt vejledende mål for vedvarende energi udtrykt som en andel af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug på 77,5 % i 2030. Norges nationale mål for vedvarende energi er baseret på det norske energiagenturs (NVE) analyse og prognoser frem til 2030 og på det norske energiministeriums interne vurderinger. Norges udgangspunkt er meget højt, da Norge har været en tidlig aktør inden for vedvarende energi. Samtidig betyder det, at de mest omkostningseffektive og let tilgængelige foranstaltninger allerede anvendes. Det norske vejledende mål for vedvarende energi for 2030 er ti procentpoint højere end det nationale mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug på 67,5 % i 2020.